

ISSN 2518-1890
DOI 10.35619/ucpmk.51

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Інститут культурології
Національної академії мистецтв України**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Rivne State University of the Humanities
Institute of Culturology
of the National academy of Arts of Ukraine**

**УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА:
МИНУЛЕ, СУЧАСНЕ, ШЛЯХИ РОЗВИТКУ
Науковий збірник**

**UKRAINIAN CULTURE:
THE PAST, MODERN WAYS OF DEVELOPMENT
Scientific journals**

**За загальною редакцією *В.Г. Виткалова*
Editor-in-Chief *V. Vytkalov***

**Засновано у 1995 році
Founded in 1995**

***Випуск 51*
*Issue 51***

**Рівне : РДГУ, 2025
Rivne : Rivne State University in the Humanities, 2025**

Співзасновники: Рівненський державний гуманітарний університет та Інститут культурології Національної академії мистецтв України; видавець: Рівненський державний гуманітарний університет

Наказом Міністерства освіти і науки України (Додаток 4 до наказу Міністерства освіти і науки України 02.07.2020 № 886) збірник входить до категорії «Б» за спеціальностями: В2 – Дизайн; В4 – Образотворче мистецтво; В6 – Перформативні мистецтва (музичне мистецтво; сценічне мистецтво; хореографія); В12 – Культурологія та музеєзнавство. Згідно зі змінами до наказу № 220 від 12.02.2024 р. до збірника додано нові напрями: В2 – дизайн; В14 – організація соціокультурної діяльності.

Друкується за рішенням учених рад РДГУ (протокол № 13 від 22 грудня 2025 р.) та Інституту культурології НАМ України (протокол № 11 від 19 грудня 2025 р.)

Головний редактор:

Головний редактор : **Виткалов Сергій Володимирович** – доктор культурології, професор, професор кафедри івентіндустрій, культурології та музеєзнавства, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна).

Заступник головного редактора: **Muszkiet R.** - prof. UMK profesor uniwersytetu Katedra Kultury Fizycznej Nicolaus Copernicus University, Toruń, експерт Міністерства національної освіти (Республіка Польща).

Редакційна колегія:

Безугла Р. І. – доктор мистецтвознавства, професор, завідувачка кафедри графічного дизайну, Київський національний університет технологій та дизайну (Україна); **Виткалов В. Г.** – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства, Рівненський державний гуманітарний університет, відповідальний секретар (Україна); **Горбань Ю. І.** – кандидат культурології, професор, професор завідувач кафедри інформаційної діяльності та зв'язків з громадськістю, Київський національний університет культури і мистецтв (Україна); **Жукова Н. А.** – доктор культурології, професор, Зеленогурський університет (Республіка Польща); **Гуменюк О. В.** – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії, Рівненський державний гуманітарний університет; **Доброчинська В. А.** – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри історії України, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна); **Копівська О. Р.** – доктор культурології, професор, професор кафедри сценічного мистецтва і культури, Київський національний університет технологій і дизайну (Україна); **Кдирова І. О.** – кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри «Музичне мистецтво естради» КЗ «Академія мистецтв ім. П. Чубинського» Київської міської ради; **Михальчук Р. Ю.** – кандидат історичних наук, доцент, професор кафедри всесвітньої історії, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна); **Прокіпчук В. І.** – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри народно-інструментального виконавства, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна); **Олійник О. М.** – кандидат культурології, доцент, віце-президент з науково-педагогічної роботи Київський національний університет культури і мистецтв (м. Київ); **Совгіра Т. І.** – доктор культурології, професор кафедри, декан факультету івент-менеджменту, фешн і шоу бізнесу Київський національний університет культури і мистецтв (Україна); **Татарнікова А. А.** – доктор мистецтвознавства, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін, Міжнародний гуманітарний університет (Україна); **Zukow Walery** – Associative professor, Department of Spatial Management and Tourism, Nicolaus Copernicus University in Torun, Torun (Poland); **Фрідріх А. В.** – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри практики англійської мови, Рівненський державний гуманітарний університет (Україна), (PhD Affiliation: Warsaw University, Poland Indiana University, the USA, nonresidential fellowship, U4U, Invited Scholar), редагування іноземних анотацій (Україна); **Адамоніс Р.** – доктор філософії, професор, Університет Миколая Померіса (Литва); **Skuzia Sylwia** – professor UMK, habilitated doctor, Editor-in-chief of series Sport: Language, Society, Culture, Head of the department of Romance Language Nicolaus Copernicus University in Torun; **Lech Zielinski** – professor, habilitated doctor, Editor-in-chief of the Translation Studies Yearbook. Studies on the theory, practice, and didactics of translation (Rocznik Przekladoslawczy), Editor-in-chief of series Sport: Language, Society, Culture. Head of the Department of German and Japanese and Translation Studies. Nicolaus Copernicus University in Torun.

Шмит М. – професор, Археологічний Музей в Познані (Республіка Польща).

Українська культура : минуле, сучасне, шляхи розвитку : наук. зб. Вип. 51 / упоряд. і наук. ред. В. Г. Виткалов ; редкол.: Безугла Р. І., Виткалов В. Г., Горбань Ю. І. та ін. ; наук.-бібліогр. редагування наукової бібліотеки РДГУ. Рівне : РДГУ, 2025. 627 с.

ISSN 2518-1890

Науково-бібліографічне редагування : наукова бібліотека РДГУ.
Редакційна колегія не завжди поділяє точку зору авторів

Автори зберігають за собою право на авторство роботи без обмежень та передають журналу право першої публікації цієї роботи на умовах ліцензії Creative Commons: Attribution License International CC-BY

Засновник залишає за собою право на дизайн верстки, художнє оформлення та назву журналу.

33000 м. Рівне, вул. Ст. Бандери, 12 тел. 096 541 71 35; sergiy_vsv@ukr.net; <https://zbirnyky.rshu.edu.ua/index.php/ucpnmk>

У збірнику вміщено статті науковців закладів вищої освіти і наукових установ України та далекого зарубіжжя, присвячені розгляду історико-культурологічної проблематики, менеджменту соціокультурної діяльності, музеєзнавства і пам'яткознавства. Певна частина матеріалу висвітлює різнобічні грані теоретико-методологічних проблем української культури. Окремий розділ складають повідомлення, огляди та рецензії.

Для науковців, здобувачів різних освітньо-наукових ступенів та усіх тих, хто цікавиться історико-культурною спадщиною у розмаїтті її виявів.

ISSN 2518-1890

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2025
© Інститут культурології Національної академії мистецтв України, 2025
© автори статей

АДАПТАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ МУЗЕЙНИХ ІНСТИТУЦІЙ ДО КРИЗОВИХ УМОВ ВОЄННОГО ЧАСУ

Андрій САВЧАНЧИК – здобувач освітнього ступеня «Магістр», спеціальності 027 «Музеєзнавство. Пам'яткознавство», Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<https://orcid.org/0009-0007-6357-4393>
<https://doi.org/10.35619/ucpmk.51.1099>
savchanchyk@gmail.com

Володимир ВИТКАЛОВ – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства, Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<http://orcid.org/0000-0003-0625-8822>
volodumur_vitkalov@ukr.net

Стаття присвячена дослідженню механізмів адаптації музейних інституцій до функціонування в умовах збройних конфліктів на основі компаративного аналізу досвіду Сирії, Іраку, Лівії та України. Розглянуто комплексні підходи до збереження культурної спадщини, що включають фізичну евакуацію колекцій, цифровізацію фондів, правове регулювання та залучення громадськості. Проаналізовано ефективність застосування технологій 3D-сканування, створення електронних архівів та організації міжнародної співпраці для забезпечення безперервності музейної діяльності в кризових умовах. Встановлено, що успішність адаптаційних стратегій визначається синергією технологічних інновацій, організаційної гнучкості та громадської мобілізації. Виявлено, що італійська модель інтеграції правоохоронної діяльності з музейною експертизою через діяльність спеціалізованих підрозділів демонструє високу ефективність у протидії незаконному обігу культурних цінностей. Доведено критичну роль превентивних заходів, систематичного документування та створення децентралізованих сховищ для мінімізації втрат культурної спадщини. Результати дослідження засвідчують, що український досвід поєднання централізованої координації з локальними ініціативами забезпечив евакуацію понад 546.000 музейних предметів та формує нову модель кризового менеджменту в музейній сфері.

Key words: музейні інституції, збройний конфлікт, культурна спадщина, цифровізація, евакуація колекцій, міжнародна співпраця, адаптаційні стратегії.

Постановка проблеми. Сучасні збройні конфлікти створюють безпрецедентні виклики для функціонування музейних інституцій, трансформуючи традиційні підходи до збереження та репрезентації культурної спадщини. Музеї в умовах війни змушені виконувати подвійну функцію, забезпечуючи фізичне збереження матеріальних артефактів та підтримуючи безперервність культурної пам'яті нації через документування, освітню діяльність та формування історичних наративів. Проблема адаптації музейних установ до кризових умов набуває особливої актуальності в контексті сучасних геополітичних процесів, коли культурна спадщина стає об'єктом цілеспрямованого знищення як інструмент стирання національної ідентичності. Дослідження міжнародного досвіду функціонування музеїв у воєнний час дозволяє виявити універсальні механізми збереження культурних цінностей та оцінити можливості їх імплементації в національних контекстах, що переживають збройні конфлікти.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Протягом останніх років у науковому дискурсі спостерігається зростання наукової уваги до трансформації музейних інституцій в умовах війни та кризових викликів. І. Пошивайло розглядає феномен «культурного опору», стверджуючи, що музеї в Україні стали активними учасниками процесу підтримки національної ідентичності та стійкості суспільства під час російської агресії [15]. С. Муравська та І. Гнідик, на основі аналізу виставкових та освітніх програм у перші шість місяців війни довели, що українські музеї швидко змінили свою діяльність у бік інтеграційних та комунікаційних практик, спрямованих на підтримку громад [11]. Важливою залишається і міжнародна наукова думка. Зокрема, експерти Мережі європейських музейних організацій (NEMO) зазначають про наявну зміну ролей музеїв як осередків неформальної освіти, центрів взаємодії з внутрішньо переміщеними особами та платформ для психологічної підтримки [4]. Колектив зарубіжних експертів на чолі з А. Тандон звертає увагу на необхідність створення планів дій для кризових ситуацій, підготовки персоналу та інтеграції музейної сфери в гуманітарну систему реагування [19].

Окрему увагу в наукових дискусіях посідають дослідження досвіду Сирії та Іраку в аналогічній ситуації. С. Періні та Е. Канліфф розглядають вдалий досвід використання цифрових інструментів для інвентаризації спадщини в умовах активних бойових дій [14]. У дослідженні американських археологів

під керівництвом Л. Б. Гордон детально аналізують методологію геопросторового моніторингу та залучення відкритих даних для захисту пам'яток Сирії та Іраку [1]. Значну увагу дослідників привертає й досвід Італії. У державі функціонує спеціалізований підрозділ карабінерів із захисту культурної спадщини. П. Форадорі стверджує, що діяльність карабінерів на практиці слугує вдалою моделлю «культурного миротворення» та підтвердила значення інституційної спроможності правоохоронних структур [5]. Справедливим буде зауважити, що згаданий підхід був закріплений і на рівні ЮНЕСКО через створення міжнародної робочої групи Unite4Heritage, що об'єднала військових і музейних експертів [7].

Таким чином, наявні дослідження дають змогу окреслити коло проблем і стратегій, пов'язаних із функціонуванням музеїв у кризових ситуаціях. Попри це, можна виокремити наявні прогалини у вивченні безпосередніх адаптаційних стратегій музейних інституцій до умов воєнного часу. Недостатньо досліджено, які конкретні управлінські, комунікаційні та освітні практики дають змогу музеям швидко пристосовуватись до війни, зберігати життєздатність і виконувати суспільно важливі функції. Наявність згаданих прогалин визначає актуальність теми даного дослідження.

Метою дослідження є систематизувати та здійснити порівняльний аналіз адаптаційних стратегій музейних інституцій до функціонування в умовах збройних конфліктів на основі досвіду країн Близького Сходу та України.

Виклад основного матеріалу. Аналіз міжнародного досвіду дає підстави авторам стверджувати, що адаптація музейних інституцій до воєнних умов здійснюється завдяки синергії технологічних, організаційних та правових механізмів, які формують комплексну систему збереження культурної спадщини. Яскравим прикладом слугує італійська модель, репрезентована діяльністю Командо карабінерів з охорони культурної спадщини (Tutela Patrimonio Culturale). Згадана система протягом років продемонструвала ефективність інтеграції правоохоронної діяльності з музейною експертизою через залучення міждисциплінарних команд, що включають археологів, мистецтвознавців та технічних спеціалістів. За офіційними даними, лише у 2023 році карабінери вилучили понад 105.000 одиниць культурної власності загальною вартістю майже 264 млн. євро [6]. Тож можна стверджувати про масштабність діяльності у сфері запобігання незаконному обігу культурних цінностей. Слід також зауважити, що італійські фахівці доволі широко використовують сучасні технології (електронний моніторинг, цифрове маркування та 3D-сканування культурних об'єктів). Такі підходи дають змогу створювати цифрові копії пам'яток і формувати прозору кримінально-правову історію їх переміщення, що полегшує ідентифікацію та повернення викрадених об'єктів до музейних колекцій.

Заслуговує уваги й досвід країн Близького Сходу, які пережили масштабні збройні конфлікти. З впевненістю можна стверджувати про окрему унікальну модель кризового управління музейними ресурсами в умовах тотальної нестабільності. У випадку Сирії музейні установи зіштовхнулися з масовим руйнуванням архітектурних пам'яток і колекцій у Пальмірі та Алеппо. Для протидії цьому застосовувалися комплексні стратегії, що поєднували фізичну евакуацію артефактів до захищених сховищ та інтенсивну цифровізацію колекцій за допомогою електронних баз даних і фотограмметрії. Згадати, для прикладу, хоча б проєкт Syrian Heritage Archive Project (SHAP) у межах якого з 2013 року систематично здійснювався збір фотографій, планів, карт та звітів із об'єктів культури Сирії для створення цифрового реєстру пам'яток [2]. Також заслуговує уваги й робота Сирійського Віртуального Музею (Virtual Museum of Syria). У рамках співпраці з ініціативою Mirath музей забезпечує цифровий доступ до колекцій сирійських музеїв, включно з експонатами з Пальміри та Алеппо [9].

Аналіз досвіду Іраку дає можливість стверджувати про критичну необхідність превентивних заходів і міжнародної координації у збереженні музейних фондів під час військових інтервенцій та періодів громадянської нестабільності. Наприклад, уже після руйнувань у музеї Мосула 2015 року волонтерський проєкт Project Mosul (нині відомий як Rekrei) застосував підхід цифрової реконструкції. Фахівці проєкту шляхом використання краудсорсингових фотографій та алгоритмів фотограмметрії створили 3D-моделі зруйнованих артефактів, архітектурних елементів та об'єктів матеріальної культури. У межах ініціативи завантажено понад 2.600 фотографій для реконструкції артефактів, з яких за допомогою програм фотограмметрії та волонтерської підтримки вдалось створити майже 36 тривимірних моделей. Згаданий підхід дозволяє підтримувати науковий доступ до інформації навіть у тих ситуаціях, коли отримати фізичний доступ неможливо [13].

Лівійська модель адаптації музейних інституцій в умовах громадянської війни 2011 року вирізнялася поєднанням екстрених заходів із довгостроковим плануванням відновлення культурної інфраструктури. Пам'ятки античних міст Лептіс-Магна та Сабрата зазнали ризику руйнувань і

мародерства [16]. У відповідь на згадані виклики відбулись перші спроби цифрової фіксації та систематичного документування артефактів. У рамках міжнародної співпраці започатковано Проект цифрової бібліотеки археології Лівії. Метою проєкту стало здійснення каталогізації археологічних об'єктів, обробка архівних матеріалів і створення електронних баз даних для подальшої наукової атрибуції та реставрації [8]. Заслуговує на увагу й той факт, що міжнародні організації фіксували значне зростання незаконного обігу культурних цінностей з Лівії після 2011 року. Фахівці Американського товариства закордонних досліджень у власній праці зазначають про збільшення випадків мародерства, контрабанди археологічних пам'яток та зникнення музейних експонатів [3]. Тому можна стверджувати, що у державі існували суттєві передумови для активного використання цифрових інструментів контролю та ідентифікації.

Оглянувши міжнародний досвід, доречно згадати і про українські практики адаптації музейних інституцій до умов повномасштабної війни. Музеї Києва, Харкова, Львова та Одеси впровадили комплексну систему захисту колекцій. Найбільш поширеними засобами можна виокремити превентивну евакуацію найцінніших експонатів у спеціально обладнані сховища, створення детальної фотодокументації кожного предмета та формування цифрових 3D-моделей унікальних артефактів через платформу «museum-digital:ukraine» [18]. За даними Міністерства культури та стратегічних комунікацій України, з початку повномасштабного вторгнення було евакуйовано понад 546 тисяч музейних предметів із різних регіонів країни [17]. За результатами дослідження систематизовано міжнародний та національний досвід адаптації музейних інституцій до умов збройних конфліктів (див. Таблиця 1).

Країна	Основні загрози	Основні адаптаційні механізми	Технологічні рішення	Результативність заходів
Сирія	Цілеспрямоване руйнування пам'яток, мародерство, втрата контролю над територіями	Масова евакуація артефактів, створення підземних сховищ, міжнародна адвокація	3D-сканування, фотограметрія, електронні бази даних	Частково збережено значну частину музейних фондів завдяки евакуації та цифровій фіксації
Ірак	Системне розграбування музеїв, незаконні розкопки, контрабанда	Превентивна евакуація, маркування експонатів, співпраця з INTERPOL	Project Mosul Digital Archive, віртуальні реконструкції	Повернуто майже 7.000 артефактів
Лівія	Руйнування інфраструктури, втрата державного контролю, спалення архівів	Децентралізоване зберігання, громадська мобілізація, тимчасові сховища	Цифрові каталоги, дистанційний моніторинг	Розпочато системне документування колекцій, створено цифрові каталоги
Україна	Обстріли, окупація територій, ризик вивезення колекцій	Комплексна евакуація, правове регулювання, волонтерська підтримка	Платформа Digital Museum Ukraine, віртуальні тури, 3D-сканування	Евакуйовано понад 546.000 музейних предметів

Джерело: сформовано на основі власного дослідження

Слід зауважити, що невід'ємним фактором ефективності адаптаційних стратегій музейних інституцій слугує правове регулювання процесів збереження культурної спадщини в умовах війни. В українському законодавстві за останні роки з'явилися положення, які адресують питання передачі музейних предметів на тимчасове зберігання під час воєнного стану. Зокрема, відповідно до Наказу Міністерства культури та стратегічних комунікацій № 706 від 16 жовтня 2024 року передбачаються механізми передачі музейних предметів державної частини Музейного фонду України на тимчасове зберігання для забезпечення їхнього збереження під час загрози збройного конфлікту [20].

Вагому роль у збереженні культурної спадщини відіграє міжнародна співпраця, зокрема через організацію тимчасових виставок українських музейних колекцій за кордоном. Експозиції в Польщі, Литві та Німеччині дозволяють забезпечити збереження артефактів поза зоною бойових дій та сприяють формуванню міжнародної солідарності й підвищенню обізнаності про цінність української спадщини. Мережа європейських музейних організацій активно підтримує українські музеї, ініціюючи обміни, грантові програми та організацію виставок за кордоном [12]. Окремої уваги заслуговує також технологічна модернізація музеїв в умовах воєнного стану. Зокрема, сучасні музеї доволі часто розглядають застосування блокчейн-технологій для створення незмінних цифрових

паспортів об'єктів культурної спадщини та систем дистанційного моніторингу для контролю навколишнього середовища й стану колекцій [10].

Висновки. Компаративний аналіз адаптаційних стратегій музейних інституцій до функціонування в умовах збройних конфліктів дає підстави автор виокремити універсальні механізми збереження культурної спадщини. В сучасних умовах процес здійснюється завдяки інтеграції технологічних інновацій, організаційної гнучкості, правового регулювання та громадської мобілізації. Досвід Сирії, Іраку та Лівії підкреслює необхідність превентивного планування, оперативної евакуації колекцій та масштабної цифровізації для мінімізації втрат культурних цінностей в умовах тотальної дестабілізації державних інституцій.

Українські музеї можуть поділитись ефективними кейсами адаптації міжнародних практик до національного контексту через поєднання централізованої координації з децентралізованими ініціативами. Такий підхід забезпечує високий рівень збереження музейних фондів навіть в умовах інтенсивних бойових дій. *Перспективи подальшого розвитку адаптаційних стратегій* пов'язані з поглибленням технологічної модернізації музейного сектору, розширенням міжнародної співпраці та формуванням комплексних програм післявоєнного відновлення культурної інфраструктури, що забезпечить фізичне збереження артефактів та підтримку ролі музеїв як центрів національної консолідації й культурної стійкості.

Список використаної літератури

1. A methodology for documenting preservation issues affecting cultural heritage in Syria and Iraq / L. B. Gordon et al. *AIC Objects Specialty Group Postprints*. 2016. No. 23. P. 1–20. URL: <https://resources.culturalheritage.org/wp-content/uploads/sites/8/2018/02/osg023-001.pdf> (date of access: 16.09.2025).
2. Ahrens A., Bloch F. The Syrian Heritage Archive Project: A Digital Register of Monuments and Sites for Syria. *After the Zero Hour: Learning from Post-war Experience for Syria* / ed. by F. Fless, J. Haspel. Wiesbaden, 2020. P. 17–36. URL: [academia.edu/41156917/The_Syrian_Heritage_Archive_Project_A_Digital_Register_of_Monuments_and_Sites_for_Syria_with_F_Bloch_in_F_Fless_J_Haspel_ed_After_the_Zero_Hour_Learning_from_Post_war_Experience_for_Syria_Berlin_2019_2nd_Print_Edition_with_Reichert_Wiesbaden_2020_17_36](https://www.academia.edu/41156917/The_Syrian_Heritage_Archive_Project_A_Digital_Register_of_Monuments_and_Sites_for_Syria_with_F_Bloch_in_F_Fless_J_Haspel_ed_After_the_Zero_Hour_Learning_from_Post_war_Experience_for_Syria_Berlin_2019_2nd_Print_Edition_with_Reichert_Wiesbaden_2020_17_36) (date of access: 18.09.2025).
3. American Society of Overseas Research (ASOR). The State of Illicit Trade and Looting of Libyan Antiquities 2011–2020 : report. Alexandria : American Society of Overseas Research (ASOR), 2020. 184 p. URL: [asor.org/wp-content/uploads/2021/03/CHI-Report_Libya-Illicit-Trafficking_Full_Compressed_2021-03-25.pdf](https://www.asor.org/wp-content/uploads/2021/03/CHI-Report_Libya-Illicit-Trafficking_Full_Compressed_2021-03-25.pdf) (date of access: 16.09.2025).
4. Changing roles of Ukrainian museums due to the war. *NEMO – The Network of European Museum Organisations*. URL: [ne-mo.org/news-events/article/changing-roles-of-ukrainian-museums-due-to-the-war/](https://www.ne-mo.org/news-events/article/changing-roles-of-ukrainian-museums-due-to-the-war/) (date of access: 16.09.2025).
5. Foradori P. Protecting cultural heritage during armed conflict: the Italian contribution to 'cultural peacekeeping'. *Modern Italy*. 2016. Vol. 22, no. 1. P. 1–17. URL: doi.org/10.1017/mit.2016.57 (date of access: 16.09.2025).
6. Gibbon K. F. Italy: Excess Art to Colossal Naples Museum – Carabinieri Revel in Seizure of 105,000 Artifacts – Cultural Property News. *Cultural Property News*. URL: <https://culturalpropertynews.org/italy-excess-art-to-colossal-naples-museum-carabinieri-revel-in-seizure-of-105000-artifacts/> (date of access: 16.09.2025).
7. Italy creates a UNESCO Emergency Task Force for Culture. *UNESCO*. URL: [unesco.org/en/news/1436](https://www.unesco.org/en/news/1436) (date of access: 17.09.2025).
8. Lagorio A., Pinto R., Golini R. Urban Logistics Ecosystem: a system of system framework for stakeholders in urban freight transport projects. *IFAC-PapersOnLine*. 2017. Vol. 50, no. 1. P. 7284–7289. URL: <https://doi.org/10.1016/j.ifacol.2017.08.1402> (date of access: 17.09.2025).
9. Mirath Initiative for Cultural Heritage. URL: virtual-museum-syria.org/about/ (дата звернення: 17.09.2025).
10. Mucchi L., Milanese M., Becagli C. Blockchain technologies for museum management. The case of the loan of cultural objects. *Current Issues in Tourism*. 2022. P. 1–15. URL: doi.org/10.1080/13683500.2022.2050358 (date of access: 18.09.2025).
11. Muravska S., Hnidyk I. Ukrainian Museums' Exhibitions and Educational Programmes During the First Six Months of War. *Museum and Society*. 2023. Vol. 21, no. 2. P. 33–39. URL: doi.org/10.29311/mas.v21i2.4295 (date of access: 16.09.2025).
12. Museums support Ukraine. *NEMO - The Network of European Museum Organisations*. URL: <https://www.ne-mo.org/advocacy/our-advocacy-themes/museums-support-ukraine/> (date of access: 18.09.2025).
13. Nodjimbadem K. The Heroic Effort to Digitally Reconstruct Lost Monuments. *Smithsonian magazine*. URL: [smithsonianmag.com/history/heroic-effort-digitally-reconstruct-lost-monuments-180958098/](https://www.smithsonianmag.com/history/heroic-effort-digitally-reconstruct-lost-monuments-180958098/) (date of access: 17.09.2025).
14. Perini S., Cunliffe E. Towards a protection of the Syrian cultural heritage: A summary of the national and international responses. Catalonia : Heritage for Peace, 2015. 73 p. URL: heritageforpeace.org/wp-

content/uploads/2014/10/Towards-a-protection-of-the-Syrian-cultural-heritage_Vol3.pdf (date of access: 16.09.2025).

15. Poshyvailo I. Identity War in Ukraine: The Power of Cultural Resistance. *UCLA International Institute*. URL: <https://www.international.ucla.edu/euro/article/266241> (date of access: 15.09.2025).

16. Protecting cultural heritage in Libya: 2011–2016. *IHL in Action*. URL: ihl-in-action.icrc.org/case-study/libya-protection-cultural-heritage (date of access: 16.09.2025).

17. Кравченко О. Від початку повномасштабного вторгнення Росії з різних регіонів України евакуйовано понад 546 тисяч музейних предметів. *LB.ua*. URL: lb.ua/culture/2025/04/25/673174_vid_pochatku_rovnomasshtabnogo.html (дата звернення: 18.09.2025).

18. Музеї, зібрання, об'єкти. *museum-digital:ukraine*. URL: ua.museum-digital.org/ (дата звернення: 18.09.2025).

19. Перша допомога культурній спадщині у час кризи : тулкіт / А. Тандон та ін. Рим : Міжнар. центр із дослідж., збереження та реставрації культур. цінностей, 2024. 55 с. URL: iccrom.org/sites/default/files/publications/2024-07/fac_toolkit_ukr.pdf (дата звернення: 16.09.2025).

20. Про передачу музейних предметів державної частини Музейного фонду України на тимчасове зберігання : Наказ від 16.10.2024 № 706. URL: mcsc.gov.ua/wp-content/uploads/2024/10/706_nakaz_perelik_merged.pdf (дата звернення: 17.09.2025).

References

1. A methodology for documenting preservation issues affecting cultural heritage in Syria and Iraq / L. B. Gordon et al. *AIC Objects Specialty Group Postprints*. 2016. No. 23. P. 1–20. URL: resources.culturalheritage.org/wp-content/uploads/sites/8/2018/02/osg023-001.pdf (date of access: 16.09.2025).

2. Ahrens A., Bloch F. The Syrian Heritage Archive Project: A Digital Register of Monuments and Sites for Syria. *After the Zero Hour: Learning from Post-war Experience for Syria* / ed. by F. Fless, J. Haspel. Wiesbaden, 2020. P. 17–36. URL: academia.edu/41156917/The_Syrian_Heritage_Archive_Project_A_Digital_Register_of_Monuments_and_Sites_for_Syria_with_F_Bloch_in_F_Fless_J_Haspel_eds_After_the_Zero_Hour_Learning_from_Post_war_Experience_for_Syria_Berlin_2019_2nd_Print_Edition_with_Reichert_Wiesbaden_2020_17_36 (date of access: 18.09.2025).

3. American Society of Overseas Research (ASOR). *The State of Illicit Trade and Looting of Libyan Antiquities 2011 - 2020* : report. Alexandria : American Society of Overseas Research (ASOR), 2020. 184 p. URL: asor.org/wp-content/uploads/2021/03/CHI-Report_Libya-Illicit-Trafficking_Full_Compressed_2021-03-25.pdf (date of access: 16.09.2025).

4. Changing roles of Ukrainian museums due to the war. *NEMO - The Network of European Museum Organisations*. URL: ne-mo.org/news-events/article/changing-roles-of-ukrainian-museums-due-to-the-war/ (date of access: 16.09.2025).

5. Foradori P. Protecting cultural heritage during armed conflict: the Italian contribution to 'cultural peacekeeping'. *Modern Italy*. 2016. Vol. 22, no. 1. P. 1–17. URL: <https://doi.org/10.1017/mit.2016.57> (date of access: 16.09.2025).

6. Gibbon K. F. Italy: Excess Art to Colossal Naples Museum – Carabinieri Revel in Seizure of 105,000 Artifacts - Cultural Property News. *Cultural Property News*. URL: <https://culturalpropertynews.org/italy-excess-art-to-colossal-naples-museum-carabinieri-revel-in-seizure-of-105000-artifacts/> (date of access: 16.09.2025).

7. Italy creates a UNESCO Emergency Task Force for Culture. *UNESCO*. URL: whc.unesco.org/en/news/1436 (date of access: 17.09.2025).

8. Lagorio A., Pinto R., Golini R. Urban Logistics Ecosystem: a system of system framework for stakeholders in urban freight transport projects. *IFAC-Papers OnLine*. 2017. Vol. 50, no. 1. P. 7284–7289. URL: <https://doi.org/10.1016/j.ifacol.2017.08.1402> (date of access: 17.09.2025).

9. Mirath Initiative for Cultural Heritage. URL: <https://virtual-museum-syria.org/about/> (date of access: 17.09.2025).

10. Mucchi L., Milanesi M., Becagli C. Blockchain technologies for museum management. The case of the loan of cultural objects. *Current Issues in Tourism*. 2022. P. 1–15. URL: <https://doi.org/10.1080/13683500.2022.2050358> (date of access: 18.09.2025).

11. Muravska S., Hnidyk I. Ukrainian Museums' Exhibitions and Educational Programmes During the First Six Months of War. *Museum and Society*. 2023. Vol. 21, no. 2. P. 33–39. URL: doi.org/10.29311/mas.v21i2.4295 (date of access: 16.09.2025).

12. Museums support Ukraine. *NEMO - The Network of European Museum Organisations*. URL: <https://www.ne-mo.org/advocacy/our-advocacy-themes/museums-support-ukraine/> (date of access: 18.09.2025).

13. Nodjimbadem K. The Heroic Effort to Digitally Reconstruct Lost Monuments. *Smithsonian magazine*. URL: smithsonianmag.com/history/heroic-effort-digitally-reconstruct-lost-monuments-180958098/ (date of access: 17.09.2025).

14. Perini S., Cunliffe E. *Towards a protection of the Syrian cultural heritage: A summary of the national and international responses*. Catalonia : Heritage for Peace, 2015. 73 p. URL: https://www.heritageforpeace.org/wp-content/uploads/2014/10/Towards-a-protection-of-the-Syrian-cultural-heritage_Vol3.pdf (date of access: 16.09.2025).

ЗМІСТ

ВИТКАЛОВ С.В., ВИТКАЛОВ В.Г. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА ТА ГУМАНІТАРНА СФЕРА У ЧАС ВІЙНИ (замість передмови)	3
--	---

НАПРЯМ «МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО»

Розділ І. ІСТОРИКО-МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА УКРАЇНИ

В КОНТЕКСТІ СВІТОВОГО КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ

ЗІНКІВ І. ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ СХОДУ В ДОБУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	7
ГРУШИН Д. КОНТРАБАСИ ГАСПАРА БЕРТОЛОТТІ «ДА САЛО»: НОВИЙ ПОГЛЯД НА ПОХОДЖЕННЯ ІНСТРУМЕНТА	17
СТОВП'ЮК А., ФАБРИКА-ПРОЦЬКА О. ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ЦИМБАЛІВ НА БОЙКІВЩИНІ	24
БУРАНИЧ С., ВОДЯНИЙ Б., БЕРМЕС І. ТРАДИЦІЯ МУЗИКУВАННЯ ВЕСІЛЬНИХ КАПЕЛ ЗАХІДНОГО ПОДІЛЛЯ У 1940 – 1960-Х РОКАХ	30
ГІЛЬЧЕНКО П. УКРАЇНСЬКЕ ЕСТРАДНО-ДЖАЗОВЕ ВИКОНАВСТВО ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ В ПЕРСОНАЛІСТИЧНОМУ ВИМІРІ	36
ШИ СІНЬ. ТЕНДЕНЦІЇ МИСТЕЦЬКОЇ СТРАТЕГІЇ САКСОФОНІСТІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ПЕКІНСЬКОЇ КОНСЕРВАТОРІЇ	41
СИДОРЕНКО Л. СУТНІСТЬ ТА СПЕЦИФІКА ВІЙСЬКОВОЇ МУЗИКИ ЯК ФАКТОР ДУХОВНОГО СВІТУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ	46
КАРАСЬ Г., ГОЛЕЙ Н. ІДЕНТИФІКАЦІЙНИЙ ТА КОМУНІКАЦІЙНИЙ ВИМІРИ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МИХАЙЛА МІНСЬКОГО	53
ЯЦЕНКО Г. БОГОРОДИЧНІ ПІСНІ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ОТЦІВ-КОМПОЗИТОРІВ МЕЛЕТІЯ ЛОНЧИНІ, ІВАНА ДУЦЬКА, ЙОСИФА КИШАКЕВИЧА : МУЗИЧНО-АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ	61
ПАТИК Р., БОКОТЕЙ М., ШАФРАН М. ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ФОРМОТВОРЕННЯ ХУДОЖНЬОГО СКЛА З ВИКОРИСТАННЯМ 3D-ДРУКУ (НА ПРИКЛАДІ ОП «ХУДОЖНЄ СКЛО» ЛНАМ)	67
ЛИСУН Я. РОЗПИСИ СКЛЕПІНЬ У ТВОРЧОСТІ СТАНІСЛАВА СТРОЇНСЬКОГО : КОМПОЗИЦІЙНІ ТИПИ ТА ТЕХНІКИ	75
ШПИРАЛО-ЗАПОТОЧНА Л. НАЦІОНАЛЬНІ ВИМІРИ ТА ХУДОЖНЬО-ОБРАЗНІ КОНЦЕПЦІЇ ТВОРЧОСТІ ВАСИЛЯ ЛОПАТИ	82
ЗОРКО А., СОЧЕНКО М. ВІД СТУДІЇ ДО МІЖНАРОДНОГО РИНКУ : ВИСТАВКИ ТА АУКЦІОНИ ТВОРІВ ВІКТОРА РОМАНОВИЧА ЄФИМЕНКА	88
КОПИЛОВА Н., САПУНОВА М. ВІЗУАЛЬНІ КОДИ УКРАЇНСЬКИХ МІСТ У ТВОРЧОСТІ СУЧАСНИХ ХУДОЖНИКІВ	93
АНДРУШКО Л. СИМВОЛІКА ЧЕРВОНОГО КОЛЬОРУ У ЖІНОЧИХ ПОРТРЕТАХ ВАН ІДУНА	99
ДМИТРЕНКО Н. ДІМ ХАДЖІ-АГІ БАБОВИЧА : КАРАЇМСЬКА СПАДЩИНА НА ПЕРЕТИНІ ВІЗАНТИЙСЬКОЇ ТА ІСЛАМСЬКОЇ КУЛЬТУР	106
ІВАНОВА-ГОЛОЛОБОВА Д. АНГЛІЙСЬКИЙ НАРОДНИЙ ГЕРОЙ ПАНЧ : МОДЕЛЬ КОНСТАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ	118
КРИПЧУК М., ПЛУТАЛОВ С. ОСЯДЛИЙ І. КІНЕСТЕТИКА АКТОРА : ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ ТІЛЕСНОГО УСВІДОМЛЕННЯ У СТВОРЕННІ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ	124

БРАГІНА Т., БРАГІН Ю., ГОНЧАРОВА О. ТЕАТР ЯК ІНСТРУМЕНТ РАДЯНСЬКОЇ КУЛЬТУРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ КЕЙС ХАРКІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ЄВРЕЙСЬКОГО ТЕАТРУ (1925–1934 РР.)	129
ТИТАРЕНКО Я. РЕАЛІЗАЦІЯ РЕЖИСЕРСЬКОГО ЗАДУМУ ВІД СЦЕНІЧНОЇ РЕДАКЦІЇ МІФОПОЕМИ ДО СЦЕНІЧНИХ ЗАСОБІВ ВИРАЗНОСТІ (ВИСТАВА «КАЗКА ПРО МАРУ» ЛЬВІВСЬКОГО ОБЛАСНОГО АКАДЕМІЧНОГО ТЕАТРУ ЛЯЛЬОК, 2025).....	136
БОГАТИРЬОВ В., ОЛЕКСЮК О. МЕТАФОРИЧНІСТЬ СЦЕНОГРАФІЧНИХ ОБРАЗІВ У ВИСТАВАХ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ	141
ЄВДОКІМОВ І., МЕЛЬНИЧУК О. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНЕ ОБґРУНТУВАННЯ ПОСТАНОВКИ ВИСТАВИ «МАКЛЕНА ГРАСА» ЗА П'ЄСОЮ М.КУЛІША	147
БОРЕЙКО Г., СОКІЛ Т. ТРАНСФОРМАЦІЯ ХУДОЖНЬОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ.....	152
ПЕРШАНОВА І. ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ВОКАЛЬНОГО ОБРАЗУ ЯК ЕЛЕМЕНТ АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ : ДО ПОСТАНОВКИ ПИТАННЯ	159
ДРАЧ Т. ПОВІТРЯНА АКРОБАТИКА ТА ПІЛОННИЙ СПОРТ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА ТА СПОРТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ.....	164
СТОЛЯРЧУК Н. ГЕНЕЗА КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК АМЕРИКИ: ЕВОЛЮЦІЯ ТАНЦЮ ВІД ПЕРВІСНИХ РИТУАЛІВ ДО ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКОЇ БАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ	170

Розділ II. ТЕОРЕТИКО-МИСТЕЦЬКІ АСПЕКТИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

СОКОЛОВА А. СИМФОНІЗМ А. БАКСА КРІЗЬ ПРИЗМУ КЕЛЬТСЬКИХ АЛЮЗІЙ	177
КОПЕЛЮК О., СЕДЮК І. ВПЛИВ ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ НА РОЗВИТОК ЄВРОПЕЙСЬКОЇ МУЗИКИ	184
ГАВРИЛЮК С. ІСТОРИЧНО ІНФОРМОВАНЕ ВИКОНАВСТВО ЯК ЧИННИК МУЗИЧНОГО СТИЛЕТВОРЕННЯ	189
ОПАНАСЮК О. ТЕОРІЯ МУЗИЛАНГУ ТА ПРИНЦИП ВОКАЛІЗАЦІЇ У КОНТЕКСТІ ПЕРСПЕКТИВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНЕЗИСУ МУЗИКИ	196
ЖЕЛІЗКО А. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПЕРЕКЛАДЕННЯ КЛАВІРНОЇ ТА ОРГАННОЇ ПОЛІФОНІЇ ДЛЯ БАЯНА	204
ТИМОФІЄНКО Б. ВІЗУАЛЬНЕ ПРОГРАМУВАННЯ І ХУДОЖНЄ МИСЛЕННЯ У СУЧАСНОМУ МЕДІА-МИСТЕЦТВІ	211
ОСТРОВЕРХОВА Г. ЕКРАНІЗОВАНЕ МАЙБУТНЄ : ШІ У РЕЦЕПТИВНИХ ПРАКТИКАХ СУЧАСНОГО КІНОМИСТЕЦТВА	218
КАЛІНІЧЕНКО Н. КАВЕР-ВЕРСІЯ ЯК ПОСТМОДЕРНИЙ ФЕНОМЕН МУЗИЧНОЇ РЕІНТЕРПРЕТАЦІЇ	222
КАЗИМИРІВ Х., МАСКОВИЧ Т., СЕРЕДЮК І. ПРОЯВИ МЕДИТАТИВНОСТІ В СУЧАСНОМУ МУЗИЧНОМУ МИСТЕЦТВІ ЯК ЕСТЕТИЧНИЙ ФЕНОМЕН	226
ШЕВЧЕНКО Д. КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ КОНЦЕРТУ ДЛЯ СКРИПКИ І. СТРАВІНСЬКОГО : ВИКОНАВСЬКІ МОДЕЛІ Д. ОЙСТРАХА ТА А.-С. МУТТЕР	233
ЖУНХАН ЖІА. СЮЇТНІСТЬ ЯК ПРОЯВ МОДЕРНІСТИЧНОГО МИСЛЕННЯ. У ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ФОРТЕПІАННІЙ МУЗИЦІ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ	238
ЦЗЕН СЯОСЮАНЬ. НАЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ТА СТИЛІСТИЧНІ ДОМІНАНТИ КАМЕРНОЇ ФОРТЕПІАННОЇ МУЗИКИ КИТАЮ	243

Розділ III. РЕЦЕНЗІЇ, ОГЛЯДИ, ПОВІДОМЛЕННЯ

ГАЛЕЛА Х. ЦЕРКОВНІ КОЛЯДКИ У ВИКОНАННІ РОК-СПІВАЧКИ РУСЛАНИ ЛИЖИЧКО	248
САМОХВАЛОВА А., ЛОБАН Т. ПЛАСТИЧНІ МОТИВИ АФРО-ДЖАЗ-ТАНЦЮ У ПОСТАНОВКАХ	

НАПРЯМ «КУЛЬТУРОЛОГІЯ»**Розділ І. ДИНАМІКА КУЛЬТУРИ. КУЛЬТУРНА ПАМ'ЯТЬ.****КУЛЬТУРА ТА ТРАДИЦІЇ**

<i>ХОЛОДИНСЬКА С.</i> ФРАНЦУЗЬКИЙ АВАНГАРДИЗМ НА ЗЛАМІ ХІХ–ХХ СТОЛІТЬ : КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ	258
<i>ДЕНИСЮК Ж.</i> КІНО ЯК ЦИФРОВИЙ МЕДІАТЕКСТ : ЗМІНА СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	266
<i>ДАННИК К.</i> СИМВОЛ У ДІДЖИТАЛ-ЕПОСІ : КУЛЬТУРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ СИМВОЛІВ ПРИКЛАДНА КУЛЬТУРОЛОГІЯ, ДІДЖИТАЛ КУЛЬТУРА	273
<i>ТОРМАХОВА А., АЛЕКСІЄНКО О.</i> ДЖЕРЕЛА ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО АРТ-РИНКУ: ВІД АРХІВІВ ДО ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ	277
<i>ДОВГАНІК О.</i> ФЕНОМЕН ІДЕНТИЧНОСТІ У ПРОЦЕСІ КОНЦЕПТУАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТРІАДИ «МОДЕРН-ПОСТМОДЕРН-МЕТАМОДЕРН».	283
<i>ТРОФИМЧУК А.</i> УКРАЇНСЬКА НАРОДНА КАРТИНА ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	293
<i>СКАЗІН Д.</i> КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФЕНОМЕНА ТІЛЕСНОСТІ В ОПТИЦІ АНТИЧНОСТІ ТА СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ	299
<i>КОЧЕРЖУК Д.</i> СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ТА ЦИФРОВІ ПЛАТФОРМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ АДАПТАЦІЇ ТА РЕЦЕПЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ МУЗИКИ 2010–2024 РР	305
<i>ЛУГОВИЙ В.</i> РЕКЛАМА ЯК ЦИФРОВИЙ МІФ : КОНСТРУЮВАННЯ РЕАЛЬНОСТІ ОНЛАЙН	311
<i>ЛЯПЧЕНКО М.</i> СЕМПЛІНГ У ЦИФРОВУ ЕПОХУ : КУЛЬТУРНА ЕВОЛЮЦІЯ, МЕРЕЖЕВІ СПІЛЬНОТИ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ АВТОРСТВА	319
<i>ГЕРАСИМЧУК В.</i> AR-МАРШРУТИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЦИФРОВОЇ КОМЕМОРАЦІЇ	325

Розділ ІІ. ПРОБЛЕМИ І СУПЕРЕЧНОСТІ СУЧАСНОГО**КУЛЬТУРНОГО ПРОЦЕСУ**

<i>КРАВЧЕНКО О.</i> СТРАТЕГІЧНИЙ ДИСОНАНС КУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ: МІЖ БЕЗПЕКОВИМ ЕСЕНЦІАЛІЗМОМ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИМ КОНСТРУКТИВІЗМОМ	337
<i>ГОЛОВЕЙ В., ГАВРИЛЮК С., МОСКВИЧ О.</i> ПРІОРИТЕТИ КУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ : МЕДІА-ІНФОРМАЦІЙНИЙ АСПЕКТ	344
<i>МАСЛІВКОВА І.</i> МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЕНОЦИДІВ ТА МАСОВИХ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ : КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ В КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	351
<i>ДОБРОЄР Н.</i> КУЛЬТУРНА АДАПТАЦІЯ БІЖЕНЦІВ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ : ВИКЛИКИ ТА РЕСУРСИ	358
<i>СІВЕРС В.</i> КУЛЬТУРНІ ПРАКТИКИ ЯК ЗАСІБ ПОЗИЦІОНУВАННЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	364
<i>ПОЛТАВСЬКА Ю.</i> РЕСТИТУЦІЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ: ВИКЛИКИ, НЕОБХІДНІСТЬ І МОЖЛИВОСТІ	369
<i>ГОРБАНЬ Ю., ОЛІЙНИК О., СЕМИКРАС В.</i> ІНФОРМАЦІЙНО-ПРАВОВА КУЛЬТУРА ЯК ІНТЕГРАТИВНА КОМПЕТЕНЦІЯ СУЧАСНОГО УЧАСНИКА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	374

БОГУЦЬКИЙ А. ВІЗУАЛЬНИЙ ПРОСТІР ВІЙНИ: РАДЯНСЬКА ЕСТЕТИКА В КОМП'ЮТЕРНІЙ ГРІ АТОМІС HEART: НОСТАЛЬГІЯ ЧИ ПРОПАГАНДА?	380
ХЛИБОСОЛОВ І. ДИСКУРС НАЦІОНАЛЬНОГО КУЛЬТУРНОГО ПРОСТОРУ В АКАДЕМІЧНОМУ ЛАНДШАФТІ	387
МОРГУН А. АНАЛІТИКО-СИНТЕНТИЧНА ОБРОБКА ІНФОРМАЦІЇ В АСПЕКТІ КУЛЬТУРОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	394
МОГИЛЕВСЬКА Н., ДАРОВАНЕЦЬ О., КИРИЧЕНКО А. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПРОЄКТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	399
МЕЛІХОВ В. ДІМ ЯК СКЛАДОВА КУЛЬТУРНОЇ ПАМ'ЯТІ В СУЧАСНІЙ ХОРЕОГРАФІЇ ПІД ЧАС ВІЙНИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ	407

Розділ III. КУЛЬТУРА ТА СУСПІЛЬСТВО.

КУЛЬТУРА ПРОФЕСІЙНИХ СФЕР ДІЯЛЬНОСТІ

ПЕЧЕРАНСЬКИЙ І. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ І МАГІЯ В ЦИФРОВІЙ ЕКОСИСТЕМІ : ПОСТАНОВКА ПИТАННЯ	413
КОПІЄВСЬКА О. ЕВРИСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АРЕТИЧНОГО ПОВОРОТУ	419
БОРІНШТЕЙН Є., АТАМАНЮК З. ЛІСЕЄНКО О. ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК СТРАТЕГІЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА	426
ВОРОНОВА В. ЩАСТЯ УКРАЇНЦІВ В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	434
ПЕЧКАР С. МАГІЯ ЯК КУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН : ОСНОВНІ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ОСМИСЛЕННЯ.....	441
АВДЄЄВ О. ТРАНСФОРМАЦІЯ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ НАРАТИВІВ В УКРАЇНСЬКОМУ СТЕНДАПІ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРЧОСТІ НАСТІ ЗУХВАЛОЇ, АНТОНА ТИМОШЕНКА, ВАСІ БАЙДАКА ТА СЕРГІЯ ЛІПКА)	446
ДАЦЬ І. ЕВОЛЮЦІЙНІ АСПЕКТИ ЗРУШЕННЯ ВУЗІВСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ У ЦАРИНІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ В КЕРІВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ РЕКТОРІВ ОЛЕГА ТИМОШЕНКА ТА РОСТИСЛАВА ПИЛИПЧУКА	452
ОЗОРОВИЧ В. ФІКСАЦІЯ ТА ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ГУЦУЛЬСЬКОЇ ГОВІРКИ В КНИГОВИДАННЯХ, АУДІОКНИГАХ ТА СУЧАСНОМУ МЕДІАПРОСТОРИ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРОЛОГІЇ	460

НАПРЯМ «ДИЗАЙН»

Розділ I. ДИЗАЙН ЯК КУЛЬТУРНА ПРАКТИКА

ПРОКОПЧУК І., КОНТОРОВСЬКИЙ Ю., ПРОКОПЕНКО В. СЕМІОТИКА І КОГНІТИВНІ МЕХАНІЗМИ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ВІЗУАЛЬНОГО ОБРАЗУ В ДИЗАЙНІ ТА МИСТЕЦТВІ.....	464
ІВАНІК І., КОЛОСНІЧЕНКО О. ПЛАСТИКА ТАНЦЮ ЯК ФОРМОТВОРЧИЙ ЧИННИК У ДИЗАЙНІ ТРЕНУВАЛЬНОГО ЖІНОЧОГО КОСТЮМА ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКОЇ ПРОГРАМИ	473
БЕЗУГЛА А., СЛІВІНСЬКА А. ЕКЛЕКТИКА В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ ЖИТЛОВИХ ПРИМІЩЕНЬ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ	482
ПОЛИЩУК О., СТРИЛЬЧУК К. КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПОШУК У ДИЗАЙН-ПРОЕКТУВАННІ КОМІКСУ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ	489
ЄЖОВА О., МОСІЙЧУК П., ГОЛУБЧЕНКО В. ДИЗАЙН ВІЗУАЛЬНОЇ АЙДЕНТИКИ У СТВОРЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ БАРУ	495
СКЛЯРЕНКО Н., ТКАЧУК Я., РОМАНЮК О. СТИЛІСТИКА ТА СИМВОЛІКА ОБРАЗІВ КАРТ ТАРО В КОНТЕКСТІ ТЕНДЕНЦІЙ СУЧАСНОЇ ВІЗУАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ	500

БОРИСОВ В., БОРИСОВА В. ШРИФТ ЯК ЗАСІБ СТВОРЕННЯ АВТЕНТИЧНОГО

ВІЗУАЛЬНОГО ОБРАЗУ508

ВЕРГУНОВА Н. ВЕРГУНОВ С., КУХАР М. ВИМІРИ ЗАСТОСУВАННЯ ІМЕРСИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В

ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЄРУ515

ДУДКА Р. КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА У ТРАНСФОРМАЦІЇ : АНАЛОГОВІ ТА ВІРТУАЛЬНІ МЕДІА521**ЄНЧЕВ М. КІНЕТИЧНА ТИПОГРАФІЯ ЯК РІЗНОВИД МОУШН-ДИЗАЙНУ: СПЕЦИФІКА**

СТВОРЕННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ВПЛИВУ В МЕДІА530

БРАЙЛО І. КОНЦЕПЦІЯ «QUIET LUXURY» В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ ЗАЧІСКИ535**ТУЛЬЧИНСЬКА С. ТЕМАТИЧНА FASHION-ЗЙОМКА ЯК ЗАСІБ КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНОГО**

НАРАТИВУ В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ ОДЯГУ542

НАПРЯМ «МУЗЕЄЗНАВСТВО. ПАМ'ЯТКОЗНАВСТВО»**Розділ І. МУЗЕЄЗНАВСТВО. ПАМ'ЯТКОЗНАВСТВО****КАПІТАН Л., ТОВТИН Я. РОЛЬ МУЗЕЇВ ТА КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ У ЗБЕРЕЖЕННІ**

ТА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В ЦИФРОВУ ЕПОХУ548

САВЧАНЧИК А., ВИТКАЛОВ В. АДАПТАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ МУЗЕЙНИХ ІНСТИТУЦІЙ

ДО КРИЗОВИХ УМОВ ВОЄННОГО ЧАСУ555

БОНДРАЧУК В. ІСТОРИКО-КРАЄЗНАВЧІ ДОСЛІДЖЕННЯ СВЯЩЕНИКА

АПОЛЛОНІЯ СЕНДУЛЬСЬКОГО561

ОВЧАРЕНКО Т., СЕНЧЕНКО А. ЕТНІЧНІ МУЗЕЇ ЯК ЦЕНТР ДУХОВНОЇ СПАДЩИНИ БОЛГАР

(УКРАЇНО-БОЛГАРСЬКИЙ ДІАЛОГ)572

НАПРЯМ «МЕНЕДЖМЕНТ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»**Розділ І. МЕНЕДЖМЕНТ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ****В СТРУКТУРІ КУЛЬТУРИ****ПЕТИНОВА О., ДИЛЯН А. РЕКЛАМНИЙ МЕНЕДЖЕР У СТРАТЕГІЧНОМУ РОЗВИТКУ**

СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ УСТАНОВИ ТА ПРЕЗЕНТАЦІЇ ПРОЄКТІВ580

ТРЕНБАЧ І., ВИТКАЛОВ С. ІНСТИТУЦІЙНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ІННОВАЦІЇ

У МЕНЕДЖМЕНТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ588

ОСАУЛА В. ШІ-ТРЕНДИ В СУЧАСНІ РЕКЛАМІ : ВІД ТЕХНОЛОГІЇ ДО ІНСТРУМЕНТУ

СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВПЛИВУ594

ДОСКІЧ Л. ІНСТРУМЕНТИ ЦИФРОВОЇ РЕПУТАЦІЇ У СФЕРІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ599**ЩЕРБАК Ю. ТРАНСФОРМАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ДОКУМЕНТАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГУРТКОВОЇ**

РОБОТИ В ЦЕНТРАХ КУЛЬТУРНИХ ПОСЛУГ604

БОГДАНОВИЧ А., АННІЧЕВ О. КУЛЬТУРНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У ТЕАТРІ : МІЖ ТВОРЧІСТЮ ТА

СТРАТЕГІЄЮ610